

2 Δεκεμβρίου 2017

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο τίμησε τον ιδρυτή του Άγιο Απόστολο Ανδρέα τον Πρωτόκλητο

[Ορθοδοξία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Σε πανηγυρική ατμόσφαιρα το Οικουμενικό Πατριαρχείο τίμησε τη μνήμη του ιδρυτού του, Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου. Την Πέμπτη, 30 Νοεμβρίου, τελέστηκε Πατριαρχική και Συνοδική Θεία Λειτουργία στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι, κατά τη διάρκεια της οποίας ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος χειροτόνησε στο βαθμό του Πρεσβυτέρου και χειροθέτησε σε Μέγα Πρωτοσύγκελλο τον π.Ανδρέα Σοφιανόπουλο.

Στην ομιλία του, πριν από τη χειροτονία του νέου Πρεσβυτέρου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στο εκκλησιαστικό ήθος, την αφοσίωση, την αποτελεσματικότητα και το πνεύμα αυτοθυσίας που επέδειξε ο π.Ανδρέας. «Εις την διακονίαν σου εξετιμήθη η σεμνότης, η σιωπή, η εχεμύθεια, η σοβαρότης και η υπομονή εις τας δύσκολους περιστάσεις, διότι πάντες γνωρίζομεν ότι η διακονία εις την Εκκλησίαν, και δη εις το καθ' ημάς Οικουμενικόν Πατριαρχείον, είναι οδός στενή και ανηφορική. Αλλ' η χάρις του Θεού πάντα ευλογεί και ενδυναμοί τον βαδίζοντα, μέχρι να φθάση εις τον τελικόν προορισμόν, εις το πλήρωμα της χάριτος».

Απευθύνοντάς του πατρικούς λόγους και νουθεσίες ο Πατριάρχης τόνισε: «Εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν τα πάντα είναι χάρις και αποστολή. Οφείλεις λοιπόν να αναζωπυροίς την εκκλησιαστικήν σου υπόστασιν εις το μυστήριον της χάριτος, όπερ σημαίνει να επανευρίσκης και να αναγεννάς ολόκληρον τον εαυτόν σου, την κλήσιν σου, την ζωήν σου, την υψηλήν διακονίαν σου εντός της καινής πραγματικότητος της Βασιλείας του Θεού, όπως αύτη ενσαρκούται εν τη Εκκλησία διά της κενώσεως και της αγάπης· της εν επιγνώσει και αληθευούσης αγάπης, της οποίας «ο νόμος και προς τα υπέρ δύναμιν εκβιάζει» (Ιωάννης Σιναΐτης, Κλίμαξ, Λόγος Γ΄). Αυτή είναι η απάντησις της Ορθοδόξου Εκκλησίας γενικώς, και δη του καθ' ημάς πανιέρου και αιιφεγγούς Φαναρίου, εις την αγχώδη και αγωνιώδη προσπάθειαν ωρισμένων όπως καταστήσουν τα πάντα εν τη Εκκλησία νόμον. Εάν ο νόμος της Εκκλησίας εφαρμόζεται άνευ αγάπης, τότε ομιλούμεν διά μίαν θρησκείαν εκ των πολλών του κόσμου τούτου, αλλ' ασφαλώς όχι διά την Εκκλησίαν του Χριστού, ήτις εθεμελιώθη επί της θυσίας Του, επί του Σταυρού και επί του εκχυθέντος αίματός Του «υπέρ της κόσμου ζωής και σωτηρίας» [...] Η αγάπη θα σε καταστήση σύγχρονον του Θεού και συνεργάτην των επαγγελιών Του. Εάν ο κληρικός δεν αγαπά τον Θεόν εις το πρόσωπον του πλησίον και τον πλησίον εις το πρόσωπον του Θεού, τότε δεν θα δυνηθή να αγαπήση τον ίδιον τον άνθρωπον, αλλά τα περί τον άνθρωπον, ελκυόμενος από επιπλάστους ιδιότητας ή αξιώματα, τα οποία καλύπτουν το προσωπικόν χάρισμα. Το χάρισμα του Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου είναι να διακρίνη τα χαρίσματα των άλλων και μάλιστα να τα αναδεικνύη και ουχί να τα αποκρύπτη, να αξιοποιή την κλήσιν του κάθε ανθρώπου

διά το καλόν και την πρόοδον της Μεγάλης Εκκλησίας».

Συμπροσευχήθηκαν Ιεράρχες του Θρόνου και άλλων Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, Κληρικοί, Μοναχοί και Μοναχές από την Πόλη και την Ελλάδα.

Επίσης, εκκλησιάστηκαν, ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας κ. Ιωάννης

Αμνατίδης, εκπρόσωπος της Ελληνικής Κυβερνήσεως, οι εν Αγκύρα Πρέσβεις της Ελλάδος, κ. Πέτρος Μαυροειδής και της Ουκρανίας, κ. Andrii Sybiha, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος, Πρέσβης κ. Ευάγγελος Σέκερης, της Ουκρανίας, κ. Oleksander Gaman, της Γεωργίας, κυρία Inga Kikvadze, διπλωμάτες, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μεγάλης Εκκλησίας του Χριστού και πλήθος πιστών.

Μετά την απόλυση ο Οικουμενικός Πατριάρχης χειροθέτησε το νέο Πρεσβύτερο π.Ανδρέα σε Μέγα Πρωτοσύγκελλο.

Ακολούθως στην Αίθουσα του Θρόνου του Πατριαρχικού Οίκου πραγματοποιήθηκε η αντιφώνηση του νεοχειροτονηθέντος Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου, π. Ανδρέα. «Εις την αφοσίωσιν ενός κληρικού προς τον Προεστώτα, προς τον Ηγούμενον, προς τον Δεσπότην και Αυθέντην, αναπαύεται ο Κύριος του ελέους, ο, δι' άκραν υπακοήν προς τον Πατέρα, σάρκα λαβών. Διότι εις την εν τη Πατριαρχική Αυλή διακονίαν, ως κατενόησα βιωματικώς καθ' όλον τον διαρρεύσαντα χρόνον, το μεγαλύτερον εφόδιον διά την, από Θεού, ευλογίαν και υπομονήν και συνέχισιν του αγώνος είναι η απόλυτος, η αναντικατάστατος, η άνευ λογισμών και γογγυσμών και κυρίως η αγαπητική αφοσίωσις προς τον Πατριάρχη. Αυτήν την αφοσίωσιν, μου εκαλλιέργησαν από νεαράς ηλικίας πνευματικοί Πατέρες καλοί καγαθοί οι οποίοι, ελθόντες μακρόθεν, σήμερα συνευφραίνονται εν τη χαρμοσύνω διά την ελαχιστότητά μου ημέρα. Αυτήν την αφοσίωσιν ενστερνισθείς εξ όλης της ψυχής και διανοίας, κατέλιπον την ζωήν μου εις τας χείρας του ζώντος Θεού. Με αυτήν την αφοσίωσιν και περισσότερο αυτής επιθυμώ να αξιοποιήσω τον χρόνον της παρ' Υμίν διακονίας μου», είπε, μεταξύ άλλων, ο νέος Μέγας Πρωτοσύγκελλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

<http://bit.ly/2AIEn76>